

Ballingschap

1. Daniël 9:1-23

Daniël bevindt zich in ballingschap.

Hij bidt naar aanleiding van de woorden die hij bestudeerde in het boek Jeremia. (vs. 2).
Het gaat hier om Jeremia 25:11, 12 en Jeremia 29:10.

Daniël doet met diep berouw belijdenis van de zonden van het gehele volk (vs. 3-15), en hij erkent dat alle onheil naar Gods Woord over hen is gekomen. Hij verwijst bijvoorbeeld naar Leviticus 26:14 en verder.

“Ik zal u dan onder de heidenvolken verstrooien en ik zal achter u een zwaard trekken. Uw land zal een woestijn worden en uw steden een puinhoop.” (Lev. 26:33).

Vervolgens bidt hij om vergeving voor zijn volk en zichzelf.

2. Israël een typologisch volk

Suggesties om Israël te vergelijken met Adam en Christus

Israël	Adam (de eerste mens Adam en de laatste Adam, 1 Kor. 15:45)
1 Het land	De hof in Eden (Gen 2:8)
2 De wet	Een gebod (Gen 2:16, 17)
3 Overtreding	Overtreding (Gen. 3:6)
4 Verbanning	Verbanning (Gen. 23, 24)
5 Terugkeer	Terugkeer (Opb. 22:1-5)
6 Leven uit de doden (Rom. 11:15)	Opstanding (1 Kor. 15 bijvoorbeeld)
7 Eerstgeborene (Ex. 4:22)	Eerstgeborene (Rom. 8:29, Kol. 1:15, 18)
8 Zoon (Hos.11:1)	Eniggeboren Zoon (Joh. 1:18; 3:16), Zoon, Zoon van God
9 Dienstknechten (1 Kron. 16:13)	Dienstknecht (Jes. 42:1)
10 Uitverkorenen (1 Kron. 16:13)	Uitverkorene (Jes. 42:1)
11 Getuigen (Jes. 43:10, 12)	De waarachtige Getuige (Opb. 3:14)
12 Koningen en Priesters (Ex. 19:6)	Koning en Priester (Zach. 6:13; Heb. 6:20; 7:2, 3)
13 Wijnstok (Jer. 2:21, Ps. 80:9)	Ware Wijnstok (Joh. 15:1)
14 Israël	Israël (Jes. 49:3)
15 Verlossers, Heilanden (Ob. 1:21)	Verlosser, Heiland, (Jes. 49:6)

3. **Het volk en het land**

Het volk Israël en het land Israël horen onlosmakelijk bij elkaar; in verleden, heden en toekomst.

Het volk zonder het land is een probleem. Het land zonder het volk ook.

De enige oorzaak van deze verbinding is de HEERE. Het volk en het land zijn van Hem. En daarom horen ze bij elkaar. Het volk dat de HEERE verlaat, verliest daarmee automatisch ook het recht op het land.

De belofte van volk en land werden aan Abram gedaan en zijn sindsdien niet te scheiden:

Genesis 12:

Vers 2: "Ik zal u tot een groot volk maken."

Vers 7: "Aan uw nageslacht zal ik dit land geven."

We moeten ons realiseren dat de Heere eigenaar is van het land.

"Zo zegt de HEERE:

Wat voor onrecht hebben uw vaders in Mij gevonden, dat zij zich ver van Mij hebben gehouden, dat zij achter nietige dingen zijn aan gegaan – en zelf nietig zijn geworden – dat zij niet zeiden: Waar is de HEERE, Die ons uit het land Egypte geleid heeft, Die ons in de woestijn deed gaan, in een land van wildernis en kuilen, in een land van dorheid en schaduw van de dood, in een land waar niemand doorheen trok en waar geen mens woonde? Ik bracht u in een vruchtbaar land, om de vrucht daarvan en het goede ervan te eten. Maar toen u daarin kwam, verontreinigde u **Mijn land** en hebt u **Mijn eigendom** tot een gruwel gemaakt." (Jeremia 2:7).

Zie bijvoorbeeld ook Jer. 16:18.

Ook als Gods volk er niet woont blijft het land van Hem:

"Want zie, in die dagen en in die tijd, als ik een omkeer zal brengen in de gevangenschap van Juda en Jeruzalem, zal ik alle heidenvolken bijeenbrengen en hen doen afdalen naar het dal van Josafat. Daar zal ik met hen een rechtszaak voeren, vanwege Mijn volk en Mijn eigendom Israël, dat zij onder de heidenvolken verstrooid hebben. **Mijn land** hebben zij verdeeld." (Joël 3:2)

Termen die zowel voor het land als voor het volk gebruikt worden en die aantonen dat volk en land bij elkaar horen:

Gods erfenis

Exodus:

Het land: Exodus 15:17

Het volk: Exodus 34:9

Deuteronomium

Het volk:

“Maar u heeft de HEERE genomen en uit de ijzeroven, uit Egypte geleid; om voor Hem tot een **erfvolk** te zijn, zoals het op deze dag is.” (Deut. 4:20). Zie ook 9:29; 32:9

Het land:

“Ook werd de HEERE toornig op mij, vanwege uw woorden. Hij zwoer dat ik de Jordaan niet zou oversteken en niet zou komen in het goede land dat de HEERE, uw God, u als **erfelijk bezit** geven zal.” (Deut. 4:21).

In Gods erfenis, het land, heeft Gods erfvolk rust. (Deut. 12:10). Daar zullen zij ‘zeker wonen.’ En nergens anders.

Het getrouwde

Het land:

“Tegen u zal niet meer gezegd worden: verlatene, en tegen uw land zal niet meer gezegd worden: woestenij, maar u zult genoemd worden: Mijn welgevallen is in haar en **uw land: getrouwde.**” (Jes. 62:4)

Het volk:

“Keer terug, afkerige kinderen, spreekt de HEERE, want Ik heb u getrouwd. Ik zal u nemen, één uit een stad en twee uit een geslacht, en Ik zal u naar Sion brengen.” (Jer. 3:14; 31:32)

Heilig

Het land:

“De HEERE zal Juda in eigendom nemen als Zijn deel in het **heilige land**. Hij zal Jeruzalem nog verkiezen.” (Zach. 2:12)

Het volk:

“U dan, u zult voor Mij een koninkrijk van priesters en een **heilig volk** zijn. Dit zijn de woorden die u tot de Israëlieten moet spreken.” (Ex. 19:6)

“Aan het einde van hun koningschap, wanneer de afvalligen de maat hebben volgemaakt, zal er een meedogenloze koning opstaan, bedreven in slinkse streken. Zijn kracht zal groot worden, maar niet door eigen kracht. Op wonderlijke wijze zal hij verderf aanrichten, het zal hem gelukken, hij zal het doen. Machtigen zal hij te gronde richten, ook het **heilige volk.**” (Dan. 8:23, 24)

Zie bijvoorbeeld ook Deuteronomium 7:6; Jesaja 62:12; 63:18

Sieraad

Het land:

“Op die dag heb Ik Mijn hand voor hen opgeheven om hen uit het land Egypte te leiden naar een land dat Ik voor hen uitgezocht had, een land dat overvloedig is van melk en honing. Het is een **sieraad** onder al de landen.” (Ezechiël 20:6). Zie ook vs. 15.

Het volk:

“Uw volk is zeer gewillig op de dag van Uw kracht, getooid met heilig **sieraad**; uit de baarmoeder van de dageraad is voor U de dauw van Uw jeugd.” (Ps. 110:3)

“Het zal voor Mij worden tot een vreugdevolle naam, tot roem en tot luister (= **sieraad**, SV) bij alle heidenvolken van de aarde, die al het goede zullen horen dat Ik hun doe. Zij zullen beangst zijn en sidderen vanwege al het goede en vanwege al de vrede die Ik het verschaft.” (Jer. 33:9)

3. Zeker wonen

Het land is de plaats waar het volk zeker (veilig) zou wonen. In Egypte leek het er een tijdje op, maar daar was het al gauw niet veilig.

“U moet Mijn verordeningen houden en Mijn bepalingen in acht nemen en ze houden. Dan zult u onbezorgd in het land wonen. En het land zal zijn vruchten geven, zodat u tot verzadiging toe kunt eten. U zult er onbezorgd kunnen wonen.” (Lev. 25:18, 19).

Deze verzen staan in het verband van hoe het volk met het land om zou gaan. Als dat naar Gods inzettingen en rechten was, dan zou het land zijn vrucht geven. Dus veilig in de zin van onbezorgd.

“Hij zal u rust geven van al uw vijanden rondom u, en u zult veilig wonen.” (Deut. 12:10).

Veilig in de zin van vrij van vijanden.

“Israël zal veilig wonen en alleen; het oog van Jakob zal gericht zijn op een land van koren en nieuwe wijn; ja, zijn hemel zal dauw laten neerdruppelen.” (Deut. 33:28, 29)

Veilig onder de zegen van de HEERE.

“In Zijn dagen zal Juda verlost worden en Israël onbezorgd wonen. Dit zal Zijn Naam zijn waarmee men Hem noemen zal: DE HEERE ONZE GERECHTIGHEID.” (Jer. 23:6)

Veilig in de dagen van de Messias.

Psalm 16:7-11

Deze Psalm spreekt van de opstanding van Christus. (Hand. 2:25).
'Veilig wonen' kan alleen in Zijn verdienste. Ook voor Israël.

Zacharia 14:11

Jeruzalem zal veilig wonen. Dat is de vrede van Jeruzalem.

4. **De verstrooiing in profetie; het woord 'verstrooien.'**

Leviticus 26 is een geschiedenis van begin tot eind, en omvat dus ook de toekomst. De HEERE waarschuwt het volk voor ongehoorzaamheid, en belooft zegeningen in het geval van Israëls gehoorzaamheid.

- Beloofde zegeningen: 3-13; zie ook Deuteronomium 28:1-13
  - Aangekondigde straffen: 14-39; verstrooiing onder de volkeren: vanaf vers 33. Zie ook Deuteronomium 28:14-68
- Let ook op hoe het land reageert op de afvalligheid van het volk. (vs. 16, 20, 22)

Verstrooien is het werkwoord *zarah*.

De eerste keer dat dit woord voorkomt is in Exodus 32:20.

“En hij nam het kalf dat zij gemaakt hadden, verbrandde het in het vuur, vermaalde het totdat het tot stof verpulverd was, strooide dat uit op het wateroppervlak en liet het de Israëlieten drinken.”

Dit bepaalt meteen de context en de betekenis van het woord. De zonde van het volk en het oordeel daarover.

In Ruth 3:2 is dit woord vertaald met 'wannen.' Het doel van het wannen is het kaf van het koren te scheiden.

“Denk toch aan het woord dat U Uw dienaar Mozes geboden hebt: Als u ontrouw bent, zal Ik u overal onder de volken verspreiden.” (Neh. 1:8)

“De HEERE zal Israël treffen, zoals het riet in het water heen en weer zwiept, en Hij zal Israël wegrukken uit dit goede land, dat Hij hun vaders heeft gegeven, en Hij zal hen verstrooien aan de overzijde van de rivier, omdat zij hun gewijde palen maakten om de HEERE tot toorn te verwekken.” (1 Kon. 14:15).

“U geeft ons over als schapen om op te eten, U verstroot ons onder de heidenvolken. U verkoopt Uw volk voor weinig geld, U verhoogt hun prijs niet. U maakt ons tot smaad voor onze burenen, tot spot en schimp voor wie ons omringen. U maakt ons tot een spreekwoord onder de heidenvolken doet de natiën het hoofd over ons schudden.” (Ps. 44:12-15)

Jeremia 15:1-7, vers 11 het overblijfsel; het koren na het wannen.

Ezechiël 6:8. In vers 9 zien we dat de Heere Zijn volk niet alleen verstroot uit woede; Hij is ook ‘verbroken.’

“Maar Ik zal er onder u laten overblijven, omdat er onder u zullen zijn die aan het zwaard ontkomen onder de heidenvolken, wanneer u over de landen verstroot wordt. Dan zullen diegenen van u die ontkomen, aan Mij denken onder de heidenvolken waar zij gevangengenomen zijn, omdat Ik gebroken ben door hun hart, dat hoererij bedrijft, dat van Mij afgeweken is, en door hun ogen, die in hoererij achter hun stinkgoden aan gaan. Dan zullen zij van zichzelf walgen om de slechte daden die zij door al hun gruweldaden gedaan hebben.”

Ezechiël 22:15

Ezechiël 36:17-19.

“Mensenkind, toen het huis van Israël in hun land woonde, toen verontreinigden zij dat met hun weg en met hun daden. Hun weg was voor Mijn aangezicht als de onreinheid van een afgezonderde vrouw. Toen stortte Ik Mijn grimmigheid over hen uit omwille van het bloed dat zij in het land vergoten hadden, en vanwege hun stinkgoden waarmee zij het verontreinigd hadden. Ik verstrooide hen onder de heidenvolken en zij werden verspreid over de landen. Ik heb hen geoordeeld overeenkomstig hun weg en overeenkomstig hun daden.”

Zij verontreinigden het land (vers 17). Juist om verontreiniging van Zijn land tegen te gaan had Hij de andere volkeren daaruit verdreven en dit aan Israël gegeven. (Gen. 15:16).

De verstrooiing duurt tot de tijd van het einde en is niet een eenmalige daad.

Daniël 12:7

“Toen hoorde ik de Man gekleed in linnen, Die Zich boven het water van de rivier bevond, en Hij hief Zijn rechter- en Zijn linkerhand op naar de hemel en zwoer bij Hem Die eeuwig leeft: Na een vastgestelde tijd, vastgestelde tijden en een helft, wanneer Hij er een einde aan gemaakt zal hebben om de macht (hand, SV) van het heilige volk stuk te slaan (te verstrooien, SV), zal er aan al deze dingen een einde komen.”

Vergelijk met bijvoorbeeld Deuteronomium 32:40 en Openbaring 10:5, 6.

Het gezicht van de hoornen en de smeden.

Zacharia 1:19-21

De Heere Jezus voorzegt in Zijn tijd nog een toekomstige vernietiging van Jeruzalem en verstrooiing van Zijn volk.

“En toen Hij dichtbij kwam en de stad zag, weende Hij over haar.

Hij zei: Och, dat u ook nog op deze uw dag zou onderkennen wat tot uw vrede dient! Nu echter is het verborgen voor uw ogen. Want er zullen dagen over u komen dat uw vijanden een wal rondom u zullen opwerpen, u zullen omsingelen en u van alle kanten in het nauw zullen brengen. En zij zullen u met de grond gelijkmaken en uw kinderen in u verpletteren. Ook zullen zij in u geen steen op de andere steen laten, omdat u het tijdstip waarop er naar u omgezien werd, niet hebt onderkend.” (Luk. 19:41-44).

Opmerkingen

Een ander woord dat met ‘verstrooien’ wordt vertaald is *poets*, Zie bijvoorbeeld Genesis 11:4. Het wordt ook gebruikt voor de verstrooiing van Israël.

Een woord dat op dezelfde wijze wordt uitgesproken als *zara* maar in het Hebreeuws met een andere slotletter, betekent ‘zaaien.’ Dit woord betekent juist een zegen voor het volk. Zie bijvoorbeeld Hosea 2:22

5. De verstrooiingen in de geschiedenis, in het heden en in de toekomst

a. De eerste wegvoering (Israël). (2 Koningen 17:6)

Dat gebeurde door de Assyriërs o.l.v. Sanherib.

Het noordelijke tienstammenrijk werd weggevoerd.

De zogeheten ‘verloren stammen.’

Koning Hosea was de laatste koning. (Zijn naam betekent ‘Verlossing’)

Vreemde volkeren nemen de plaats van het volk Israël in. (2 Kon. 17:24)

Oorzaak: 2 Koningen 17:7 en verder.

2 Koningen 18:12

b. De tweede wegvoering (Juda)

Dat gebeurde door de Babyloniërs o.l.v. Nebukadnezar. 2 Koningen 24:8 en verder, 2 Koningen 25:11.)

De laatste koning was Zedekia. (Zijn naam betekent ‘De HEERE is rechtvaardig’).

2 Koningen 25.

Gedeeltelijke terugkeer (zie vanaf bladzijde 10)

Maar er bleef, na de terugkeer, een groot deel van het volk in de diaspora. Dat zien we bijvoorbeeld in de aanhef van de brieven van Jakobus en Petrus. (Jak. 1:1; 1 Pet. 1:1). Maar ook in het boek Handelingen. In alle gebieden die Paulus bezocht waren synagogen.

c. De derde wegvoering.

Het deel wat teruggekeerd was onder Ezra en Nehemia woonde tot de verwoesting van Jeruzalem in Israël.

Vespasianus trok op naar Israël om daar op orde zaken te zetten.

Zijn zoon Titus werd generaal toen Vespasianus teruggeroepen werd naar Rome om keizer te worden. Titus maakte Jeruzalem met de grond gelijk. De tempel werd verwoest, en sindsdien had het volk definitief geen land, tempel, priesterschap etc. meer.

Het hedendaagse Jodisme stamt uit die tijd. Hosea 3:5.

Tisha Be'av.

De negende van de maand Av (in onze kalender juli-augustus).

Dit is de droevigste dag in de kalender van het Joodse volk. Op deze dag wordt de verwoesting van zowel de eerste als de tweede tempel herdacht.

d. De verstrooiing tot op heden.

De Joden bleven een volk verstrooid over de landen van de wereld.

Maar ook vanuit de landen waarin zij woonden werden zij dikwijls verjaagd. Ook dit was voorzeggd.

“Daarbij zult u onder die volken niet tot rust komen en uw voetzool zal geen rustplaats hebben, want de HEERE zal u daar een bevend hart, kwijnende ogen en een treurende ziel geven.” (Deut. 28:65).

Denk bijvoorbeeld aan 1492; alle Joden moesten Spanje verlaten.

De pogroms in Oost-Europa.

De Holocaust.

e. Een toekomstige verstrooiing?

Daniël 12:7

“En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats had, die door God voor haar gereed gemaakt was, opdat men haar daar zou voeden twaalfhonderdzestig dagen.” (Opb. 12:6)

Mattheüs 24:15 - 28

6. De oorzaak van de verstrooiing

Leviticus 26:33

“Als u kinderen en kleinkinderen verwekt zult hebben en in het land oud geworden zult zijn en verderfelijk zult handelen, als u een beeld zult maken, de afbeelding van enig ding, en doen wat slecht is in de ogen van de HEERE, uw God, om Hem tot toorn te verwekken, dan roep ik heden de hemel en de aarde tot getuige tegen u, dat u zeker al snel zult verdwijnen uit het land waarvoor u de Jordaan oversteekt om het in bezit te nemen. U zult uw dagen daarin niet verlengen, maar zeker weggevaagd worden. De HEERE zal u dan overal verspreiden onder de volken. U zult met slechts weinig mensen overblijven onder de heidenen naar wie de HEERE u voeren zal. (Deut. 4:25-27)

“U zult met weinig mensen overblijven, terwijl u zo talrijk was als de sterren aan de hemel, omdat u de stem van de HEERE, uw God, niet gehoorzaam geweest bent. En het zal gebeuren, zoals de HEERE Zich over u verblijdde om u goed te doen en u talrijk te maken, dat de HEERE Zich zo over u zal verblijden om u om te brengen en weg te vagen. U zult weggerukt worden uit het land waar u naartoe gaat om het in bezit te nemen. De HEERE zal u verspreiden onder al de volken, van het ene einde van de aarde tot aan het andere einde van de aarde. Daar zult u andere goden dienen, die u noch uw vaders gekend hebben, hout en steen. Daarbij zult u onder die volken niet tot rust komen en uw voetzool zal geen rustplaats hebben, want de HEERE zal u daar een bevend hart, kwijnende ogen en een treurende ziel geven. Uw leven zal voor u aan een zijden draad hangen; u zult nacht en dag beangst zijn en uw leven niet zeker zijn. 's Morgens zult u zeggen: Was het maar avond! En 's avonds zult u zeggen: Was het maar morgen! vanwege de angst die uw hart bevangen heeft en vanwege het schouwspel dat uw ogen zien. De HEERE zal u in schepen naar Egypte laten terugkeren, over de weg waarvan ik u gezegd heb: Die zult u nooit meer zien. Daar zult u uzelf als slaven en slavinnen aan uw vijanden willen verkopen, maar er zal geen koper zijn. (Deut. 28:62-68)

1 Koningen 14:15

Het gebed van Nehemia. (Neh. 1)

Psalm 106:24-27, zij versmaadden het begerenswaardige land, en zij geloofden Zijn woord niet.

Jeremia 9:14 -16, zij hebben gewandeld naar het goeddunken van hun eigen hart. (SV)

Jeremia 13:24, zij zijn gewend om kwaad te doen, zoals een Moorman zwart is en een luipaard vlekken heeft.

7. Opdat zij weten...

De ballingschap was in de eerste plaats bedoeld om het volk een belangrijke les te leren. God is een Waarmaker van Zijn Woord. Ongestraft tegen Hem zondigen en niet naar Hem luisteren is onmogelijk.

Zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben. (Ez. 12:16, 13:21)

Maar deze les geldt ook voor de heidenen. (Ez. 36:23; 39:23)

“Ik zal Mijn grote Naam heiligen, die onder de heidenvolken ontheiligd is, die u in hun midden ontheiligd hebt. Dan zullen de heidenvolken weten dat Ik de HEERE ben, spreekt de Heere HEERE, als Ik in u voor hun ogen geheiligd word.”

Terugkeer

1. Het woord

'sjoev' (Hebr) - wederkeren, terugkeren, bekeren

Maleachi 3:7

Ezra 2:1

Nehemia 1:9

"Daarna zullen de Israëlieten zich bekeren, en de HEERE, hun God, zoeken en David, hun koning. Zij zullen zich in diep ontzag tot de HEERE en Zijn goedheid wenden, in later tijd." (Hos. 3:5)

epistrefoo (Gr.) - bekeren, wederkeren, omdraaien

"Want het hart van dit volk is vet geworden, en zij hebben met de oren slecht gehoord, en hun ogen hebben zij dichtgedaan, opdat zij niet op enig moment met de ogen zouden zien en met de oren horen en met het hart begrijpen, en zij zich zouden bekeren en Ik hen zou genezen." (Mat. 13:15).

"En hij zal velen van de Israëlieten bekeren tot de Heere, hun God. En hij zal voor Hem uit gaan in de geest en de kracht van Elia, om het hart van de vaders te bekeren tot de kinderen en de ongehoorzamen tot de bedachtzaamheid van de rechtvaardigen, om voor de Heere een toegerust volk gereed te maken. (Luk. 1:16, 17)

De terugkeer van Israël naar het land, de bekering van het volk en de wederkomst van de Heere horen onlosmakelijk bij elkaar.

Deuteronomium 30.

De belofte van bekering is onvoorwaardelijk. Dus er is geen 'misschien.' (vs. 1, 2).

vs. 1,2, 8, 10: bekering van Israël

vs. 3-7: terugkeer naar het land. De HEERE zal ze vergaderen.

vs. 9: terugkeer van de HEERE tot het land en tot het volk.

Maleachi

"Sinds de dagen van uw vaders bent u afgeweken van Mijn verordeningen, en hebt u ze niet in acht genomen. Keer terug naar Mij, en Ik zal naar u terugkeren. (3:7).

"En hij zal het hart der vaders tot de kinderen wederbrengen, en het hart der kinderen tot hun vaders." (4:6, SV)

2. De eerste terugkeer

Ezra-Nehemia

Ezra		Nehemia	
		1:1-6:19	Herbouwen van de muur.
1:1-4	Het volk, bevrijding		
		7:1-4	Toestand van de stad, weinig mensen, huizen nog niet gebouwd.
1:5-2:70	Terugkeer onder Zerubbabel. De tempel nog steeds verwoest. (Haggai). Feest van de zevende maand.	7:5-73 7:73-8:18	Terugkeer onder Zerubbabel. Feest van de zevende maand. 426 v. Chr.
3:1-13	Fundament van de tempel gelegd.		
4-6:15	Bouwen van de tempel		
7:1-8:36	Terugkeer onder Ezra		
9:1-4	Feest van de zevende maand. 404 c. Chr.	9:1-37	Feest van de zevende maand. 404 v. Chr.
9:5-15	Afzondering van het volk. Ezras gebed.	9:38	Afzondering van het volk. Gebed van de Levieten en priesters.
10:1-44	Vreemde vrouwen weggedaan. Verbond gemaakt.	10:1-39	Vreemde vrouwen weggedaan. Verbond gemaakt.
		11:1-12:26	Inwoners van Jeruzalem
		12:27-47	Inwijding van de muur.
		13:1-31	Hervorming van het volk.

Ezra gaat vooral over de tempel.
Nehemia over de stad.

De stad was er eerst daarna werd de tempel gebouwd. (Zacharia, Haggai)
Het boek Ezra komt wel voor Nehemia.

De twee boeken worden altijd als één beschouwd in de Hebreeuwse manuscripten.

Traditioneel: Ezra ook in de tijd voor Nehemia.

Maar dat is onlogisch. In elk geval levert dat wat problemen op.

1. Hanani noemt alleen de overgeblevenen (Neh. 1:3; 2:3) Als er al 42360 bannelingen zijn teruggekeerd (Ezra 2:64), waarom maakt hij daar dan geen melding van?
2. Nehemia zou degenen die op last van Cores waren teruggekeerd niet 'Joden, die ontkomen waren' hebben genoemd. (Neh. 1:2).
3. Toen de muur klaar was waren de huizen nog niet gebouwd (Neh. 7:1-4) en toen het feest van de zevende maand gehouden werd (Neh. 8) was het fundament van de tempel nog niet gelegd (Ezra 3:1-6). Toen de mensen uiteindelijk in hun gewelfde huizen woonden lag de tempel nog steeds verwoest. (Hag. 1).

De koningin in Nehemia 2:6 is waarschijnlijk koningin Esther.
Ahosveros de vader van Cores (Cyrus).

Zeventigjarige periode:

1. Begint in het vierde jaar van Jojakim (Jer. 25:1, 9). Vanaf dit moment begint de zeventigjarige ballingschap. Vanaf het eerste jaar van Nebukadnezar.
2. Vanaf het achtste jaar van Nebukadnezar (2 Kon. 24:8-16).
3. Vanaf het elfde jaar van Zedekia. De verwoesting van Jeruzalem. (Jer. 52:11).

Is deze eerste terugkeer uit Babel de vervulling van de profetie?

Met de opmerking dat bekering, wederkeer van het volk en wederkeer van de HEERE bij elkaar horen hebben we deze vraag al beantwoord. De Heere is niet wedergekeerd. En zelfs in de tweede, herbouwde tempel, miste de heerlijkheid des HEEREN.

Ezechiël 37: het dal van de dorre doodsbeenderen

Jesaja 2:1-5

Jesaja 11:11-16

Jesaja 19:18-25

Jesaja 33:17-24

Jesaja 35

Jesaja 43:5, 6

Jesaja 60-66

Jeremia 23:1-8

Joël 3

Amos 9:14, 15 (vergelijk met Hand. 15:15-17)

etc.

4. **De tweede terugkeer. '1948.'**

Is de huidige terugkeer en 1948 de vervulling van profetie?

Ook deze vraag is in feite al beantwoord.

Het volk heeft zich niet bekeerd, en de HEERE is ook niet teruggekeerd.

Nog een verstrooiing en terugkeer....?

De definitieve vervulling van al deze profetieën vindt plaats na de grote verdrukking.

“En meteen na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal zijn schijnsel niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten van de hemelen zullen heftig bewogen worden. En dan zal aan de hemel het teken van de Zoon des mensen verschijnen; en dan zullen al de stammen van de aarde rouw bedrijven en zij zullen de Zoon des mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid. En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuïngeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan.” (Mat. 24:29-31)

5. **Joodse visies op de terugkeer en de huidige Staat**

Ook onder het Joodse volk zijn heel veel verschillende visies aangaande de terugkeer.

Het Zionisme vond geen ingang bij alle Israëlieten in de diaspora.

Deze stroming was overwegend seculier, hoewel er nu ook religieuze zionisten zijn.

Tegengeluiden, zelfs openlijke vijandschap tegen de staat Israël komen van richtingen als Satmar (chassidisch) en Neturei Karta (Arameesch voor 'bewakers van de stad'), Dushinsky en Toldos Aharon.

Neturei Karta:

Neturei Karta oppose the so-called "State of Israel" not because it operates secularly, but because the entire concept of a sovereign Jewish state is contrary to Jewish Law.

.....

Condemnation of and segregation from anything connected to or affiliated with the so-called modern day "State of Israel" is based on the Talmud, the key fundamental doctrine of the Oral Tradition handed down by G-d to Moses on Mt. Sinai. The Talmud in Tractate Kesubos (p. 111a), teaches that Jews shall not use human force to bring about the establishment of a Jewish state before the coming of the universally accepted Moshiach

(Messiah from the House of David). Furthermore it states that we are forbidden to rebel against the nations and that we should remain loyal citizens and we shall not attempt to leave the exile which G-d sent us into, ahead of time. (www.nkusa.org).

Jews are not allowed to dominate, kill, harm or demean another people and are not allowed to have anything to do with the Zionist enterprise, their political meddling and their wars.

Neturei Karta forbid any participation with the so-called "State of Israel" or any of its subsidiaries. Neturei Karta followers do not participate in "Israeli" elections nor do they accept any aid from "Bituach Le'Umi" (Social Security), and the educational institutions of the Neturei Karta reject any form of financial support from the so-called "Va'ad HaYeshivos" (equiv. to Department of Education). (www.nkusa.org)

The world must know that the Zionists have illegitimately seized the name Israel and have no right to speak in the name of the Jewish people! (www.nkusa.org)

Satmar

Already firmly anti-Agudist and anti-Zionist in the Interwar period, Teitelbaum had to contend with the issues which baffled world Jewry in the aftermath of World War II: the Holocaust and the establishment of the State of Israel. In 1959, he laid down his theological response in the book *And Moses Was Content* (Hebrew: "Va-Yo'el Moshe"; the title is from Exodus 2:21). The book contained three segments; the first was devoted to Teitelbaum's interpretation of an Aggadatic text from tractate Ketubot in the Talmud, the Midrashof the Three Oaths. It discusses the meaning of a phrase quoted thrice in the Song of Solomon (2:7, 3:5, 8:4): "I charge you... that ye stir not up, nor awake my love, until he please." The passage explains it as a reference to three oaths forced by God; two on the Children of Israel—that they "shall not go up" (migrate en masse) to their land before redemption, and neither rebel against the gentile nations among which they are exiled—and the third upon all nations, "that they shall not oppress Israel too much." Teitelbaum argued that the first two are binding and eternal, and that their intent was to keep the people in divinely decreed exile until they would all fully repent their sins and earn a solely miraculous salvation, without human interference. He sought to demonstrate that Rabbinic sages of the past were all aware of this nature of the Oaths, and even those who did not mention it, like Maimonides, did so because it was self-evident. His thesis was also meant to refute contrary pro-Zionist religious arguments: that its Aggadatic source made it non-binding, or that the Oaths were no longer valid, especially after the Gentiles "oppressed Israel too much" in the Holocaust. Based on this, Teitelbaum stated Zionism was a severe heresy and a rebellion against God, and that its pursuit brought about the Holocaust as a divine punishment; the continued existence of Israel was a major sin in itself, and would unavoidably lead to further retribution, as well as to the delaying of redemption. *And Moses Was Content* crystallized the Rabbi's uncompromisingly hostile stance toward the state. The Oaths were not utilized as a central argument beforehand, and his analysis of them is Teitelbaum's most notable contribution to Rabbinic literature. The link between Zionism and the Holocaust became a hallmark of his religious worldview. ([http://en.wikipedia.org/wiki/Satmar_\(Hasidic_dynasty\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Satmar_(Hasidic_dynasty)))

Een Ander Joods Geluid

Heel anders zijn de doelstellingen van bijvoorbeeld Een Ander Joods Geluid. Zij ontkennen het bestaan van de Staat Israël niet, maar zij zijn wel fel tegen het gevoerde beleid.

Missie & visie van Een Ander Joods Geluid

EAJG wil werken aan een ander Israël, dat:

- de internationale rechtsorde en de universele mensenrechten respecteert
- zijn belang voor de Joodse gemeenschappen in de wereld definieert in termen van menswaardigheid en mensenrechten en aan deze rechten een absolute waarde toekent.

Dat betekent dat Israël:

- zijn rol als bezetter beëindigt
- stopt met de schendingen van mensenrechten binnen en buiten zijn grenzen
- zijn inwoners zowel naar wet als beleid als gelijkwaardige en gelijkgerechtigde burgers behandelt en daarin geen onderscheid maakt naar religie en af- of herkomst
- zijn lidmaatschap van of deelname aan internationale organen verdient op basis van het hanteren van de regels, normen en waarden van die organen.

(www.eajg.nl, 24 juli 2013)

6. Lessen voor ons uit Israëls geschiedenis

“Want als hun verwerping verzoening voor de wereld betekent, wat betekent dan hun aanneming anders dan leven uit de doden?” (Rom. 11:15).

Zoals Adam de hof van Eden moest bebouwen en bewaren (Gen. 2:15), zo kreeg Israël Gods land om dat te bebouwen en te bewaren.

Zoals Adam en Eva het gebod kregen om van alle boom van de hof vrij te eten behalve van de boom der kennis van het goed en het kwaad, zo kreeg Israël de wet.

Zoals Adam en Eva het gebod overtraden, zo verbrak Israël de wet.

Adam en Eva werden uit de hof van Eden verjaagd. Zo ook is Israël het land verbannen.

De mens leeft nadien van nature buiten de gemeenschap met God. Het volk Israël is niet meer het volk van de HEERE (tijdelijk).

Is dit het eind? Nee, op grond van de belofte aan Israël en Romeinen 11:15, kunnen we er vast op vertrouwen dat God ook de oude toestand van het paradijs zal herstellen. (zie bijvoorbeeld Opb. 22:1-5).

De Heere Jezus Christus een Dienaar van de besnijdenis om de beloften aan de vaders gedaan te vervullen.

“En ik zeg dat Jezus Christus een Dienaar van de besnijdenis is geworden ter wille van de waarheid van God om de beloften aan de vaders te bevestigen, en opdat de heidenen God zouden verheerlijken vanwege de barmhartigheid, zoals geschreven staat: Daarom zal ik U belijden onder de heidenen, en Uw Naam lofzingen. En verder zegt Hij: Wees vrolijk, heidenen, met Zijn volk! En verder: Loof de Heere, alle heidenvolken, en prijs Hem, alle volken! En verder zegt Jesaja: De wortel van Isai zal er zijn en Hij Die opstaat om heerschappij te voeren over de heidenen, op Hem zullen de heidenen hopen. De God nu van de hoop moge u vervullen met alle blijdschap en vrede in het geloven, opdat u overvloedig bent in de hoop, door de kracht van de Heilige Geest.”